

HATÁRTALANUL HORVÁTORSZÁG, SZLOVÉNIA

2026. augusztus 28-31.

Útibeszámoló a 7. osztálytól

Augusztus 28-án korán reggel indult a csipetcsapat és 4 óra utazás után megérkeztünk Lendvára. Ott meghallgattuk az ott élő bácsi történetét és beszélünk a helyi újság szerkesztőivel is. A téren megkóstoltuk a helyi fagyit, majd a következő állomás a vár volt. Nem sokkal később tovább haladtunk a Bánlaki tóhoz és gyógyerdőbe. Az erdőben ittunk a tiszta forrás vizéből. Szalafőn, a szálláson meleg vacsorával vártak minket a hosszú út után. Estig ping-pongoztunk, beszélgettünk.

(Nimród, Jerkó, Flóra, Vanda, Csongi)



A második nap reggelén korán felkeltünk és reggeliztünk. Aztán busszal elindultunk a csokifarmra. A farmon tartottak egy rövid beszámolót angolul, aztán lehetőségünk nyílt csokit kóstolni és vásárolni és mi éltünk ezzel a lehetőséggel. Ezután meglátogattuk Európa egyik legnagyobb orchidea farmját, amit alaposan végig jártunk. Utána busszal elindultunk Zágráb felé. Ott egy parkban elfogyasztottuk az ebédünket. Körbejártuk a várost és bementünk a templomba is. Visszaszálltunk a buszra és elindultunk a Beach house (Selce) felé. A szállás 50 méterre volt a tengertől. A szobánk kulturált volt, de az étel nem mindenkinek nyerte el a tetszését. Sokat fürödtünk és sétáltunk a parton. Fáradtan dőltünk le pihenni az ágyba 😊

(Zselyke, Kátya, Léna, Lili, Zorka)



A harmadik nap reggelén elindultunk busszal, hogy megnézzük Fiume városát és ahogy odaértünk egy templomhoz vettük az irányt. Ott éppen egy „mise”, szertartás zajlott, nagyon érdekes volt. Miután körbe néztünk, továbbmentünk. Ez után következett a „hírhedt” 500 lépcső, és elindultunk lefelé. Sok idő után a végére értünk, fárasztó volt, mégis büszkék voltunk magunkra.

Utána elindultunk a partra, ez nagyon szép volt. Kellemes volt az idő és mi meg csak sétáltunk Fiumében és aztán Abbáziában. Busszal visszamentünk a szállásra, megnéztük a naplementét, sétálgattunk, fürödtünk, majd újból sétálgattunk.

(Hanga, Zorka, Noel, Áron, Rami)



Az utolsó nap elindultunk visszafelé, elmentünk Varasdra várost nézni, nagyon menő színű házak voltak. Ez után elmentünk Csáktornyára a Zrínyiek várába és megnéztük az emlékoszlopot és egy medvés szobrot. Aztán elmentünk Rudolf Steiner városába, ahol meghallgattunk egy előadást, ami eléggé unalmas volt, mert egy szót sem értettem belőle. A

buszon már nagyon fáradtak voltunk hazafelé, de valami horvát vészjelző bigyó megszólalt a telefonunkon és nem tudtunk aludni. Jó volt hazaérni.

(Annaléna, Mira, Linda, Imola, Adri)

